

R O M A N I A
TRIBUNALUL HUNEDOARA
SECTIA LITIGII DE MUNCĂ ȘI ASIGURĂRI SOCIALE
SENTINȚA CIVILĂ NR.3122/LM/2013 **DOSAR NR.4410/97/2013**
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN 5 DECEMBRIE 2013

PREȘEDINTE	Grozăvescu Anuța	- judecător
	Oșan Adriana Geta	- asistent judiciar
	Santamarian Gabriela	- asistent judiciar
	Henț Larisa	- grefier

Pentru azi fiind amânată pronunțarea asupra acțiunii civile formulată de Sindicatul Învățământ Preuniversitar Județul Hunedoara în numele și pentru membrii de sindicat, reclamantele Iordan Patricia Maria și Mathe Laura Alexandra, împotriva pârâtului Colegiul Național „Decebal”, având ca obiect litigiu de muncă.

Se constată că mersul dezbaterilor și susținerile orale ale părților au fost consemnate în încheierea de ședință de amânare a pronunțării din data de 28 noiembrie 2013, încheiere ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele :

Prin acțiunea în conflict individual de muncă, formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR JUDEȚUL HUNEDOARA în numele și pentru membrele de sindicat reclamantele IORDAN PATRICIA MARIA și MATHE LAURA ALEXANDRA, înregistrată la această instanță sub nr. 4410/97/2013, a chemat în judecată pe pârâtul Colegiul Național DECEBAL Deva, solicitând obligarea acestuia la calculul și plata diferențelor de drepturi salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale neacordate, conform Legii nr.221/2008), rezultate din neaplicarea Legii cadru nr.330/2009, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele convenite în conformitate cu prevederile Legii nr.330/2009 mai sus invocată, începând cu data de 01.01.2010 și până la data de 31.12.2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație, la data plății efective.

În fapt, s-a arătat că la 1 ianuarie 2010 au intrat în vigoare atât Legea cadru nr.330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cât și OUG nr.1/2010 privind unele măsuri de reîncadrare în funcții a unor categorii de personal din sectorul bugetar și stabilirea salariilor acestora, precum și alte măsuri în domeniul bugetar, ambele acte normative conținând prevederi exprese privind obligativitatea menținerii în plată, începând cu data de 01.01.2010, a salariului avut în luna decembrie 2009 (respectiv art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009 și art.5 alin.1 al OUG nr.1/2010).

Cum Legea cadru nr.330/2009 garantează la nivel de principiu menținerea drepturilor salariale câștigate în sensul că „în luna ianuarie 2010 salariile nu pot fi diminuate față de luna decembrie 2009”, iar creșterile salariale prevăzute de Legea nr.221/2008 nu sunt acordate nici în prezent personalului din învățământ, deși sunt prevăzute expres prin lege, reclamantii susțin că se cuvine a se aplica același sistem

de calcul al salariilor și ulterior datei de 01.01.2010, astfel încât valoarea salariilor din anul 2010 să fie la același nivel cu cele din decembrie 2009.

S-au mai invocat disp. art.40 alin.2 lit.c Codul muncii privind obligația angajatorului să acorde toate drepturile ce decurg din lege, dar și prev. art.1 din Protocolul nr.1 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art.17 a Declarației Universale a Drepturilor Omului, cu motivarea că prin neacordarea unui drept salarial reglementat printr-un act normativ și lipsirea de dreptul de a mai primi vreodată sumele de bani aferente majorărilor salariale conținute în Legea nr.221/2008 s-a creat o ingerință ce are ca efect privarea reclamanților de bunul lor, făcându-se trimitere în acest sens la jurisprudența CEDO în conformitate cu care drepturile de natură salarială reprezintă un „bun” în sensul alin.1 al art.1 din primul Protocol.

În drept, au fost invocate prev.art.194 Cod proc.civilă, art.268 alin.1 lit.c Codul muncii, art. 28 și art. 208-211 din Legea dialogului social nr. 62/2011, art.3 lit c și 30 alin.5 din Legea cadru nr.330/2009, art.5 și art.6 din OUG nr.1/2010, art.1 alin 5 și art. 20 alin 1 din Constituția României.

Acțiunea este scutită de la plata taxei de timbru conform art.270 Codul Muncii.

Pârâtul nu a formulat întâmpinare deși a fost citat cu această mențiune.

Din examinarea actelor și lucrărilor dosarului, instanța reține următoarele :

În baza art.248 al.1 Cod de procedură civilă, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepției prescripției dreptului material la acțiune invocată din oficiu pentru drepturile salariale solicitate pentru perioada 01.01.2010 -23.05.2010.

Acțiunea de față a fost înregistrată pe rolul instanței la data de 24.05.2013 .

Conform art. 283 alin 1 lit. c din codul muncii cererile în vederea soluționării unui conflict individual de muncă având ca obiect plata de drepturi salariale neacordate pot fi formulate în termen de 3 ani de la nașterea dreptului la acțiune.

Se mai reține că plata salariilor în unitatea școlară se face la data de 10 ale fiecărei luni.

În raport de această data se constată că drepturile aferente lunii mai se plătesc la data de 10 iunie .

Față de dispozițiile legale anterior evocate se constată că pretențiile referitoare la drepturile salariale aferente perioadei 01.01.2010-30 .04.2010 sunt prescrise , astfel că, în consecință, instanța va admite excepția invocată și va respinge ca prescrise pretențiile reclamantelor pentru perioada 01.01.2010-30.04.2010.

Pe fondul cauzei se rețin următoarele:

Reclamantele fac parte din categoria personalului didactic și didactic auxiliar, au avut calitatea de salariați ai unității școlare pârâte pentru perioada vizată în acțiune și prin acțiunea de față solicită calcularea și stabilirea drepturilor salariale pentru perioada 01.01.2010 – 31.12.2010 prin includerea majorărilor salariale rezultate din aplicarea Legii nr. 221/2008, raportat la prev. art.30 alin. 5 din Legea nr. 330/2009 și art.5 alin.1 al OUG nr.1/2010.

Sub un prim aspect se reține că în ceea ce privește aplicabilitatea în speță a OUG nr. 41/2009, Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la dispozițiile Ordonanței nr. 41/2009, în sensul că a respins ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate ridicată, motivat de faptul că prin deciziile nr.842/2009 și nr.989/2009, s-a pronunțat asupra neconstituționalității dispozițiilor criticate, constatând neconstituționalitatea acestora.

De altfel prin Decizia nr. 124/2010 Curtea Constituțională a apreciat în mod neechivoc că prin OUG nr.41/2009 legiuitorul delegat a persistat în hotărârea sa de a nu lua în considerare prevederile Legii nr.221/2008, reducând majorările salariale stabilite de Parlament, astfel că disp. art.2 din acea ordonanță erau oricum afectate de vicii de neconstituționalitate. Pentru intervalul 01.10.2008 – 31.12.2009 reclamantelor li s-a recunoscut dreptul de a beneficia de prevederile Legii nr.221/2008 conform hotărârilor judecătorești depuse la dosar, instanța de judecată reținând în motivarea soluției că prin OG nr.15/2008, privind creșterile salariale ce se vor acorda în anul 2008 personalul didactic din învățământ, aprobată, cu modificări prin Legea nr.221/2008, s-au prevăzut o serie de creșteri salariale personalului didactic și pentru cel didactic auxiliar, începând cu data de 01.10.2008. Ulterior, Guvernul a emis o serie de ordonanțe de urgență, prin care se reduc majorările salariale la care ar fi avut dreptul personalul din învățământ, în temeiul Legii nr.221/2008, însă Curtea Constituțională a constatat de fiecare data neconstituționalitatea acestora.

În același sens s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.3/2011 dată în soluționarea recursului în interesul legii, respectiv: „Ca efect al deciziilor Curții Constituționale prin care au fost declarate neconstituționale OUG nr.136/2008, OUG nr.151/2008 și OUG nr.1/2009, dispozițiile OG nr.15/2008, astfel cum a fost aprobată și modificată prin Legea nr.221/2008, constituie temei legal pentru diferența dintre drepturile salariale cuvenite funcțiilor didactice potrivit acestui act normativ și drepturile salariale efectiv încasate, cu începere de la 1 octombrie 2008 și până la data de 31 decembrie 2009”.

În această situație este evident că salariile reclamantelor trebuiau calculate cu includerea diferențelor salariale acordate prin Legea nr.221/2008 și recunoscute prin hotărâri judecătorești, inclusiv în ceea ce privește salariile cuvenite pe luna decembrie 2009.

Or, în conformitate cu prev. art.30 alin.5 din Legea nr.330/2009, „în anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009...”. Reglementări asemănătoare sub aspectul obligativității menținerii în plată a cuantumului salariului avut de personalul plătit din fonduri publice, deci inclusiv personalul didactic și didactic auxiliar din învățământ, se regăsesc și în cuprinsul art. 5 alin.1 și 6 alin.1 din OUG nr.1/2010.

Față de succesiunea actelor normative enumerate, având în vedere deciziile Curții Constituționale, Decizia nr.3/2011 a Inaltei Curți de Casație și Justiție dar și dispozițiile hotărârii judecătorești prin care au fost obligați pârâții să le calculeze și să le acorde reclamantilor drepturile salariale pe perioada 01.10.2008 – 31.12.2009 cu includerea majorărilor prevăzute de Legea nr.221/2008, precum și față de dispozițiile art.30 alin.5 al Legii nr.330/2009 și al art.5 alin.1 și art.6 alin.1 din OUG nr.1/2010, rezultă că pentru intervalul 01.05.2010 – 31.12.2010 reclamantelor trebuie să li se calculeze și să li se plătească drepturile salariale lunare tot prin includerea majorărilor operate prin Legea nr.221/2008. Aceasta, pentru a nu se ajunge la situația interzisă prin lege de a nu se acorda personalului aflat în funcție în anul 2010, un salariu cel puțin egal cu cel aflat în plată în luna decembrie 2009.

Având în vedere motivele de fapt și de drept mai sus enunțate, raportat la prev. Legii nr.330/2009, acțiunea în conflict individual de muncă formulată, va fi admisă ca întemeiată în parte.

Ca urmare, va fi obligat pârâtul la calculul și plata drepturilor salariale neacordate (diferențe de drepturi salariale conferite de Legea nr.221/2008), reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr.330/2009, începând cu data de 01.05.2010 și până la data de 31.12.2010. Pentru o justă despăgubire și pentru repararea prejudiciului suferit, în baza art.161 alin.4 Codul muncii, se va dispune actualizarea acestor sume cu indicii de inflație la data plății efective.

Văzând și disp.art.453 Cod proc.civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE :**

Admite în parte acțiunea în conflict individual de muncă formulată de SINDICATUL ÎNVĂȚĂMÂNT PREUNIVERSITAR județul Hunedoara, înregistrată ca persoană juridică în Registrul Persoanelor Juridice de la Judecătoria Deva, în baza sentinței civile nr.22/J/1992, cod fiscal 4944354, cont RO93RNCB0160018517050001 deschis la BCR Deva, cu sediul în Deva, str.Gh.Barițiu, nr.2, Corp B – mansardă, județul Hunedoara, în numele și pentru membrele de sindicat reclamantele IORDAN PATRICIA MARIA și MATHE LAURA ALEXANDRA, cu domiciliul procesual ales la sediul Sindicatului Învățământ Preuniversitar jud.Hunedoara, împotriva pârâtului Colegiul Național DECEBAL, cu sediul în Deva, str.1 Decembrie nr.22, jud.Hunedoara și în consecință:

Obligă pe pârât la calculul și plata către fiecare reclamantă a diferențelor de drepturi salariale neacordate, reprezentând diferența dintre drepturile salariale efectiv încasate și cele cuvenite în conformitate cu prevederile Legii nr.221/2008 și a Legii nr.330/2009, pentru perioada 01 mai 2010 – 31 decembrie 2010, actualizate în funcție de coeficientul de inflație la data efectivă a plății.

Respinge în rest acțiunea.

Fără cheltuieli de judecată.

Executorie de drept.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Apelul se depune la Tribunalul Hunedoara.

Pronunțată în ședința publică, azi 5 decembrie 2013.

PRESEDINTE,
Grozăvescu Anuța

ASISTENȚI JUDICIARI,

Oșan Adriana Geta

Santamarian Gabriela

OAG/CA - 4 ex.
9.XII.2013

